

N:o 32.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 Maj 1879.
» » » » Andra Kammaren den 12 » »

Riksdagens underdåniga skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition, angående eftergift af Kronofogden A. M. Dryselius och Häradsskrifvaren E. J. Augustin ålagd skyldighet att gälda 1868 års ränta för Trysunda fiske i Vesternorrlands län.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 32.)

S. A. K.

Enligt hvad af en till Riksdagen den 31 sistlidne Januari aflåten nådig proposition inhemtats, hade Kammarkollegium i anledning af Kongl. Maj:ts, på Rikets Ständers beslut grundade nådiga bref den 30 December 1856 för Nätra och Själevads socknemän den 28 April 1857 utfärdat skattebref å kronofisket vid Trysunda hamn med dertill hörande skär, holnar och fiskevatten, beläget i Nätra socken och Ångermanlands norra fögderi af Vesternorrlands län, deruti stadgats, bland annat, skyldighet för socknemännen att årligen utgöra den ränta, som, enligt grunderna i Kongl. kungörelsen den 11 Maj 1855, motsvarade 94 tunnor saltad strömming och hvilken ränta, omsatt i räntepersedeln hö, motsvarade 994 centner 20 skålpund. Då socknemännen genom inträffad stegring i sistnämnda räntepersedels markegångsvärde tillskyndades känbar förlust, hade Kongl. Maj:t, på framställning af socknemännen, föreslagit 1867 års Riksdag, att ifrågavarande ränta måtte från och med 1868 nedsättas till det belopp hö, som svarade mot 94 tunnor strömming efter medel-

priset för de tio åren 1856—1865, och uti underdånig skrifvelse den 4 April 1867 hade Riksdagen bifallit framställningen i så måtto, att Riksdagen medgaf räntans nedsättande från och med år 1868 till det belopp hö, som motsvarade 94 tunnor strömning efter medelpriset för de tjugu sista åren, hvilket belopp Riksdagen antog uppgå till omkring 680 centner. Sedan Eders Kongl. Maj:t i nådigt bref den 11 April 1867 meddelat Kammarkollegium Riksdagens beslut, hade Kollegiet, i enlighet med den sålunda bestämda grunden, låtit verkställa uträkning å räntan och genom utslag den 23 December samma år fastställt berörda ränta att, såsom orden lydde, »från och med år 1868 utgöras till 719 centner 40 skålpund hö å 1 R:dr 50 öre centnern..... 1,079: 10. penningar —: 31.

Summa 1,079: 41.»

I det för år 1868 upprättade fögderi-jordeboks-förändringsextrakt, hvaruti kolumnen för Kronans behållna räntor vore afdelad i en underkolumn för hö och en för penningar, hade under rubriken »afgånget» upptagits gamla räntan af fisket 994 centner 20 skålpund hö, som utförts i kolumnen för höräntor, hvaremot under rubriken »tillkommet» antecknats, att fisket enligt Kammarkollegii utslag den 23 December 1867 påförts nya räntan 719 centner 40 skålpund hö å 1 riksdaler 50 öre = 1,079 riksdaler 10 öre, penningar 31 öre, med 1,079 riksdaler 41 öre, hvilket sistnämnda belopp utförts i kolumnen för penningaräntor. I fögderiets specialräkning samt i landsboksräkenskapen för år 1868 hade räntan af Trysunda fiske upptagits till redovisning med ett penningebelopp af 1,079 riksdaler 41 öre.

Efter det Advokatfiskalsembetet i Kammarrätten anställt åtal mot Häreasskrifvaren i fögderiet E. J. Augustin och Kronofogden derstädes A. M. Dryselius med yrkande, att, då 1868 års ränta derigenom att det deri ingående beloppet hö, hvilket bort af räntegifvarne lösas efter tio-årigt medelpris, för år 1868 utgörande 2 kronor 98 öre, i stället utgjorts efter 1 krona 50 öre, allt för centner, vore i räkenskapen redovisad med ett belopp af 1,064 riksdaler 71 öre mindre än vederbort, Augustin och Dryselius måtte förpligtas ersätta kronan samma belopp, 1,064 riksdaler 71 öre, hade Kammarrätten uti utslag den 21 April 1876 förpligtat bemälda redogörare, hvilka gemensamt underskrifvit 1868 års specialräkning för fögderiet och följaktligen vore ansvarige för debiteringen af utskylderna inom fögderiet under nämnda år, att samfäldt eller hvilkendera gälda gitte ersätta Kongl. Maj:t och kronan det belopp, hvarmed räntan af Trysunda fiske för nyssnämnda år blifvit för ringa

debiterad och redovisad, eller 1,064 kronor 71 öre. Öfver detta Kammarrettens utslag hade Dryselius och Augustin anfört besvär hos Eders Kongl. Maj:t, som uti utslag den 4 Juni 1877 funnit klagandena icke hafva anfört skäl, ledande till ändring i Kammarrettens utslag. Sedan uti en till Eders Kongl. Maj:t i underdånighet ingifven skrift Kronofogden Dryselius och Häradsskrifvaren Augustin anhållit att, då den i kronoräkenskaperna för år 1868 debiterade räntan vore påförd i god tro och i öfverensstämmelse med innehållet i Kammarkollegii utslag den 23 December 1867, samt anmärkningen mot den felaktiga debiteringen först så sent tillkommit, att reservationskraf med laga verkan mot de skattskyldige ej kunnat anställas, Eders Kongl. Maj:t måtte antingen af gunst och nåd eftergifva hvad Dryselius och Augustin till följd af Eders Kongl. Maj:ts utslag den 4 Juni 1877 måst till Kronans kassa inbetala eller ock om dylik eftergift hos Riksdagen göra framställning, har Eders Kongl. Maj:t, efter det Kammarretten afgifvit infor-dradt underdånigt utlåtande, och då ordalydelsen i Kammarkollegii ofvannämnda utslag den 23 December 1867 vore i viss mån skiljaktig från den, som af Kollegium i dylika fall eljest begagnats, och icke tydligen utmärkt, att Kongl. kungörelsen den 11 Maj 1855 skulle vid utgörandet af den ifrågavarande räntan tillämpas, samt redogörarne vid sådant förhållande egt anledning antaga att i förevarande fall, der ränteförvandlingen egt rum icke på grund af allmän författning utan i följd af Eders Kongl. Maj:ts och Riksdagens särskilda beslut, Kammarkollegii utslag borde, på sätt som skett, tillämpas strängt efter dess ordalydelse, föreslagit Riksdagen, att det genom Eders Kongl. Maj:ts utslag den 4 Juni 1877 Kronofogden A. M. Dryselius och Häradsskrifvaren E. J. Augustin till gäldande ålagda och af dem redan levererade beloppet 1,064 kronor 71 öre måtte varda efterskönt, dock efter afdrag af 159 kronor 71 öre, utgörande det Kammarrettens advokatfiskalsembete och revision tillkommande, på ersättningssumman belöpande och redan uppburna aktorats- och anmärkningsarfvode.

Riksdagen har bifallit, hvad Eders Kongl. Maj:t i förevarande hänseende täckts föreslå; framhårdande Riksdagen etc.

Stockholm den 12 Maj 1879.
